

[Knud Bro.]

løn; det har vi nu foreslået ændret til „kan“. Det er naturligvis rigtigt, at ændringen åbner adgang for visse grupper til at komme ind under loven. Men for det første må man altså spørge, om de vil være dårligere egnede til at løse de opgaver, som ifølge loven ligger her. For det andet synes jeg nok, at det så mærkeligt ud for borgerne og også for os andre, at man ligefrem skulle påtænke folk en løn. Det er dog ikke noget, der helt passer til de økonomiske bestræbelser, man i øjeblikket udfolder her i huset. Derfor understreger jeg, at det må være rimeligt, at man siger „kan“. Og så vil jeg i øvrigt tilføje, at de betæneligheder, der måtte kunne være, synes jeg nu er overvundet ved den argumentation, at hvis man endelig sørgede for, at ordet „skal“ var den eneste bremse i loven, så måtte man antage, at instruktørerne ville sluge den bitre pille og modtage instruktørlønnen. Det kunne man vel dog nok overkomme.

Jeg vil så gerne spørge ministeren, sådan som jeg gjorde det ved første behandling, hvorledes det går med voksenundervisningen i forbindelse med radio og TV. Jeg synes, der her er et meget, meget spændende perspektiv, som vi gerne vil høre noget om, og jeg håber, ministeren vil kunne give os svar på det.

Jeg skal nævne, at jeg personlig har haft en meget aktuel betænkelighed med hensyn til de grænser, der er for uddannelse af sømænd. Men vi mener at have nået det eneste mulige resultat.

Med hensyn til svømmebassiner skal jeg ikke sige meget. Jeg har været glad ved at kunne støtte udvalgsformandens bestræbelser for at kunne give borgerne en mulighed for at komme ud at svømme, og jeg forstår egentlig ikke hr. K. B. Andersens lidt maliciøse bemærkninger. Jeg har dog set et overordentlig smukt billede, hvor hr. K. B. Andersen gik i vandet sammen med hr. Svend Haugaard, så mon ikke der også fra hr. K. B. Andersens side med tiden vil vise sig at være megen sympati for denne tanke?

Jeg skal ikke sige mere om de enkelte ændringsforslag. Vi er overbevist om, at vi her kommer med en god lov. Jeg vil også gerne sige, at det er i en vis forstand en belønning for det arbejde, der er udfoldet i aftenskoleundervisningen og i den uddannelse, vi her behandler. Der er virkelig skabt noget i de forløbne år, og det er rimeligt, at vi nu laver denne dyre og meget indholdsfulde lov. Den er rimelig for det samfund, vi lever i. Jeg vil også gerne nævne, at vi har indtryk af, at der i denne undervisning har fundet mange spændende ting sted, at der er foretaget pædagogiske eksperimenter og indvundet erfaringer, som kan være til nytte i hele den danske skole.

Det er jo den vigtigste lov i de sidste 10 år siden folkeskoleloven, og ligesom hr. K. B. Andersen sagde i sine afsluttende bemærkninger, vil også jeg gerne sige, at vi føler, at den er helt i overensstemmelse med tidens problemer og måske ikke mindst i overensstemmelse med fremtidens problemer. Bortset fra de økonomiske vanskeligheder, som i øjeblikket rider folketings og befolkningen, lever vi dog i et velstandssamfund, hvor vi har råd til at tænke på, hvorledes det enkelte menneske skal trives. Det vil til syvende og sidst være det afgørende spørgsmål i den kommende tid.

Med hensyn til VS's ændringsforslag skal jeg ikke gøre andre bemærkninger, end hr. K. B. Andersen allerede har gjort, men blot også på mit partis vegne anbefale, at man stemmer imod.

Robert Christensen: Jeg vil også gerne have lov til at udtrykke glæde over, at vi er nået igennem arbejdet og nu er ved anden behandling og kan se, at vi får lovforslaget endeligt vedtaget, inden denne samling slutter.

Det har været et meget stort arbejde at komme igennem. Jeg ved, der er mange mennesker ude omkring i landet, som synes, at vi har været for længe om det. Jeg har en gang imellem mødt spørgsmålet, om vi i det hele taget ønskede at gøre lovforslaget